

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4042/2019
25.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, др Илије Зиндовића и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Верослав Гарић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Одред жандармерије у ..., коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Краљеву, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 209/19 од 16.05.2019. године, у седници од 25.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 209/19 од 16.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 209/19 од 16.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 156/2017 од 31.10.2018. године, ставом првим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу исплати, по основу ноћног рада, рада у нерадне дане верских и државних празника и прековременог рада, појединачне месечне износе наведене изреком са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 70.891,40 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 209/19 од 16.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде заступник тужене је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14). Наиме, побијана пресуда донета је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда о праву запослених у Министарству унутрашњих послова на додатак на плату по основу нередовности, па нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а због битних повреда одредаба парничног поступка посебна ревизија се не може поднети. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 10.01.2017. године тужилац је тражио исплату додатака на плату у укупном износу од 96.400,00 динара. Поднеском од 04.06.2018. године тужба је преиначена на износ од 169.785,01 динар.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Будући да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић